

[Ole Olsen.]

det hører måske også med til fremskridtspartiets opfattelse af et frit erhvervsliv, at det skal kunne trives på denne måde.

Jeg vil på grund af de problemer, jeg må erkende er i de enarmede tyveknægte, gå ind i et sagligt udvalgsarbejde, men nogen velvilje tør jeg ikke love på forhånd, og jeg vil håbe på, at regeringens velvilje også synker, efterhånden som man får tænkt sig grundigt om.

Jørgen Jensen (DKP):

Det er allerede nævnt, at det foreliggende forslag ikke når at blive færdigbehandlet i denne samling, og at det vil blive genfremsat. Vi mener også, at der trænges til en sanering på dette område, men vi vil da godt understrege, at selv om vi er enige om et tællværk på automaterne, så sætter de nuværende erfaringer også et spørgsmålstejn ved for det første, hvem der skal aflæse dem, som det allerede er nævnt, og for det andet om den kontrolforanstaltning, som ligger både i installeringen og i vedligeholdelse af automaterne.

Jeg vil godt sige, at vi er uenige i, at gevinstprocenten er overflødig; det er en af de ting, vi mener må tages med, hvis vi skal gå ind på et forslag, for det er ikke alene et spørgsmål om, at staten kan få nogle flere penge, det er også et spørgsmål om at forhindre misbrug af de mennesker, som skal have fritiden til at gå på den måde.

Endvidere er der spørgsmålet om kommunernes stilling, og her mener vi, at man i et lovforslag, hvis det endelig skulle komme frem dertil, måtte have en fordeling af det provenu, der kom ind; det kunne være en ligelig fordeling mellem stat og kommune. Stort set mener vi, det er rigtigt, at man behandler dette problem, og at det også er nødvendigt med en lovgivning på området, men der er visse ting i forslaget, som må ændres, for at vi kan støtte det.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Før jeg begynder at sige lidt om selve forslaget om de enarmede tyveknægte, er der en overordentlig bemærkelsesværdig ting, som jeg føler trang til at sige efter at have hørt på hr. Glensgård, der talte for fremskridtspartiet. Det er, at man her er parat til uden videre at forære den socialdemokratiske regering efter egen opfattelse 1.125 mill. kr. uden videre, værsgo. Jeg mindes tidligere indlæg fra hr.

Glistrup, der sagde, at hvis fremskridtspartiet nogen sinde skulle gå ind for skatteforhøjelser, skulle det tilsvares af nedsættelser i indkomstskatten, men det har man altså forladt, og det er da selvfølgelig meget godt.

Jeg kan såmænd godt forstå, at den socialdemokratiske ordfører med begejstring greb til en milliard foræret uden videre fra fremskridtspartiet.

Jeg sagde, at forslaget drejede sig om enarmede tyveknægte. Det har allerede fra SF's ordfører været antydnet, at de toarmede tyveknægte så får en ekstra chance, specielt hvis man følger det op med, at det skal være tikroner. Vi er inde på et område, hvor det drejer sig om rent spil, og spil, det ved vi fra alle de steder, hvor det er tilladt, giver mulighed for kriminalitet i et omfang, som andre ting ikke giver mulighed for. Derfor håber jeg da på, at selv om socialdemokraterne gerne ville have denne 1 1/4 mia kr. forærende, vil de huske på dette også.

Tilstandene på området er ikke tilfredsstillende i øjeblikket, det er jeg enig i; der er jo ligefrem foranstaltet fabrikation af falske spillemønter. Så længe det drejer sig om 25-ører, kan vi vel endda overse, hvad der vil ske, hvis vi går over til at bruge 25-ører. Men jeg ser da også gerne på forslaget i et udvalg.

Så er der tilbage spørgsmålet, om staten skal have disse penge, og her kunne jeg ikke lade være at tænke på, at der var en af de romerske kejsere, nemlig Vespasian, der sagde: »non olet« – »de lugter ikke« – da han fik forslag om at indføre skat på nødtørftsanstalter i det gamle Rom. Skatteministeren så meget oplivet ud ved tanken om, at det skulle være statsafgift. Mon det dog ikke var rimeligt at beholde dette i kommunal regie og så sørge for, at folk ikke får lov til at spille om tikroner?

Arne Bjerregaard (KrF):

Jeg skal lade latrinerne være ladet ude af betragtning og beskæftige mig med forslaget. Jeg må selvfølgelig sige, at denne grundliberalistiske indstilling også er kommet til udtryk i bemærkningerne til forslaget, at man ikke skal være formynderisk over for nogen befolkningsgruppe, og deri kan jeg sådan set til en vis del give ret, det skal man ikke være utidigt. Men man må også have en vis forpligtelse over for den mulighed, som man stiller sit medmenneske over for og de svage karakterer især.